

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1985-1986

28 FEBRUARI 1986

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heer F. Verberckmoes C.S. —

houdende wijziging van Titel II van de wet van 22 juli 1970
op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet,
gewijzigd bij de wet van 11 augustus 1978 tot aanvulling
van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen
uit kracht van de wet met bijzondere bepalingen
eigen aan het Vlaamse Gewest

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Sedert de wet op de vrijwillige ruilverkaveling van 4 mei 1949 en de eerste wet op de gedwongen ruilverkaveling van 25 juni 1956 werden verschillende wetgevende initiatieven tot aanpassing genomen. De ruilverkaveling in der minne werd geregeld in de pachtwet van 4 november 1969. De nieuwe wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet heeft de oorspronkelijke basiswet van 25 juni 1956 opgeheven. De wet van 12 juli 1976 regelt de gebruik+ en eigendomsruil bij de uitvoering van autostrades of andere grote infrastructuurwerken. Inmiddels werd ook de ruilverkaveling geregionaliseerd en onttrokken aan de bevoegdheid van de Minister van Landbouw. De gebruikruil of pachtruil werd geregeld in de wet van 10 januari 1978. De wet van 11 augustus 1978 voerde bijzondere bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest in. De landinrichting werd ingekapseld in de ruilverkaveling.

Na ongeveer dertig jaar ruilverkaveling dient de balans te worden opgemaakt van de realisaties, de bestaande gebreken en de gewijzigde omstandigheden.

In Vlaanderen werd de ruilverkaveling uitgevoerd of in uitvoering gesteld over meer dan 100.000 hectaren, hetzij meer dan de helft van de nog beschikbare landbouwoppervlakte. De

vereenvoudiging van de procedure en de inkorting van de inspraak nagestreefd door de wet van 22 juli 1970 hebben hun doel gemist. Iedere procedure tot gedwongen ruilverkaveling blijft zeer langzaam verlopen en kan eerst na verschillende jaren worden afgesloten. Ondanks de lichte uitbreiding van de inspraak van de belanghebbende landbouwers-gebruikers en de eigenaars, die inmiddels werd ingevoerd, blijft deze inspraak onvoldoende. Dit gaf al te dikwijls aanleiding tot grondige misnoegdheid en zelfs heftige reacties tegen slecht voorbereide en overbodige initiatieven tot ruilverkaveling.

Bovendien zijn de omstandigheden in de landbouwwereld ondertussen diepgaand gewijzigd. De nood aan ruilverkaveling is fel afgezwakt. Zeer vele kleine landbouwbedrijven zijn verdwenen. De vrijgekomen gronden werden door de overblijvende bedrijven overgenomen. Dit op zichzelf gaf aanleiding tot hergroepering van de landbouwgrond, welke aanzienlijk werd gestimuleerd door de saneringspremie bij stopzetting van het bedrijf. De grote meerderheid van de nog bestaande bedrijven hebben min of meer de leefbaarheidsdrempel bereikt. Hierdoor hadden zij de mogelijkheid hun machinepark uit te breiden. Het paard werd vervangen door de trekker. Waar de nodige machines ontbreken wordt beroep gedaan op de loonwerkers. Met andere woorden, de afstand van de bedrijfszetel naar de bedrijfsgronden is in grote mate overbrugd en is van ondergeschikt belang geworden voor de exploitatie. Meteen is het hoofddoel van de ruilverkaveling, met name de groepering van de cultuurgronden rond de hoeve, grotendeels achterhaald.

De Polders en Wateringen hebben een veel grotere bevoegdheid gekregen zowel wat de omvang van hun territorium als wat de aard van hun initiatieven betreft. Door de aanleg van nieuwe landbouwwegen en de uitvoering van aanzienlijke waterbeheersingswerken dragen zij in belangrijke mate bij tot de verbetering van de landbouwstructuren. Aldus is in uitgestrekte gebieden een tweede streefdoel van de ruilverkaveling ruimschoots verzadigd. Waar geen Polders of Wateringen bestaan worden meer en meer dergelijke initiatieven genomen door de gemeentebesturen in samenwerking met de provinciale diensten, zij het niet steeds om landbouw- dan wel om recreatieve doeleinden (aanleg wandelpaden) of om redenen van waterhuishouding (afwatering, waterzuivering).

De tuinbouw heeft in sterke mate zijn intrede gedaan. De vestiging van heel wat gespecialiseerde kwekers of telers gaven een multifunctioneel aspect aan de landbouwgronden. Anderzijds hebben de landbouwers zelfreeds aanzienlijke bijdragen geleverd tot blokvorming, hetzij door onderlinge gebruiksruil, hetzij door aankoop van voor exploitatie goed gelegen gronden.

Bij dit alles zij het aangestipt dat de huidige wetgeving op de ruilverkaveling enerzijds in geen voldoende bescherming voorziet voor het behoud van de nieuwe kavels (bij opzeg, verkoop of openvallen van nalatenschap) en anderzijds in belangrijke mate daar een rem uitmaakt voor kleinere bedrijven die ernaar streven de leefbaarheid te bereiken of deze te verstevigen. Zowel in Nederland als in Frankrijk werden sedert vele jaren grondbanken opgericht die een belangrijke functie vervullen binnen het raam van de ruilverkaveling, met name bescherming van de bedrijfszekerheid. Deze landbouwstructuur bestaat in België nog steeds niet. Dit euvel kan niet worden opgevangen door het voorkoopprecht toegekend aan de Nationale Landmaatschappij.

Ten slotte is het niet zinnig voor de ruilverkaveling een nieuwe bestaansreden te zoeken in het kader van de landinrichting. Beide hebben geëigende doeleinden, evenals het gewestplan en de landschapszorg of het leefmilieu. Weliswaar

is de landinrichting geroepen om deze, soms tegenstrijdige doeleinden harmonisch te coördineren.

Hierbij mogen alleszins de belangen van de **landbouwer-gebruiker** of eigenaar niet ondergeschikt gemaakt worden aan recreatieve of culturele – al dan niet gewettigde – behoeften. Broodwinning moet voorrang hebben op ontspanning, te meer omdat de inkomenspariteit van de Belgische landbouwer lager ligt dan die van de overige bevolkingsklassen. De erkenning van de rechten van de eigenaar blijft eveneens van fundamenteel belang voor de landbouw. Waar de ruilverkaveling nog zinvol kan worden toegepast, moet zij in het belang van de landbouw worden uitgevoerd, dit wil zeggen : niet om lasten bij te brengen, doch wel om meer mogelijkheden te scheppen tot rationalisatie en zekerheid bij de exploitatie. In dit opzicht hebben de initiatieven tot ruilverkaveling, zowel die uit kracht van wet als die in der minne, in talrijke gewesten heel wat verbetering gebracht. Soms evenwel wordt getracht een gedwongen ruilverkaveling toe te passen tegen de wil in van de overgrote meerderheid van landbouwers en eigenaars. Hier wordt voorbijgegaan aan het essentiële doel van deze maatregel, met name het belang van de landbouw.

De ratio **legis** van de wetgeving op de ruilverkaveling moet zijn : de mogelijkheid te bieden deze maatregel verplicht op te leggen aan een kleine minderheid, telkens wanneer het belang van de overgrote meerderheid van de betrokkenen hiermede gediend is. Machtsmisbruik of machtsafwendings moet ook bij ruilverkaveling strikt worden uitgeschakeld. Aan dit alles heeft de herziening van de wetgeving op de ruilverkaveling bij de wet van 11 augustus 1978 geen, of geen voldoende respons gegeven.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Voorafgaandelijk dient te worden vermeld dat deze aangelegenheid behoort tot de geregionaliseerde materies.

Artikel 2

Aangezien de wet van 11 augustus 1978 tot aanvulling van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van **landeigendommen** uit kracht van de wet, de bijzondere bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest groepeerde in een afzonderlijke Titel II, dienen de in dit voorstel van decreet voorgestelde wijzigingen hierin hun plaats te vinden. Evenwel dreigt hierdoor de tekst van Titel II aan duidelijkheid in te boeten, des te meer daar voornoemde wet van 11 augustus 1978 zich in artikel 61 ertoe beperkt een opsomming te geven van de artikelen die voortaan voor het Vlaamse Gewest gelden, waarna in artikelen 62 tot 74 en 76 de nieuwe bepalingen worden weergegeven zonder dat in een inleidende volzin verwezen wordt naar het artikel van de wet van 22 juli 1970 dat aldus vervangen wordt. Om tot een overzichtelijke tekst te komen, wordt voorgesteld Titel II te vervangen door een geheel nieuwe tekst. Hierbij worden de in dit voorstel van decreet voorgestelde wijzigingen onmiddellijk in de bestaande tekst geïntegreerd, wordt onmiddellijk tot een henummering van de artikelen overgegaan en geeft elk artikel van Titel II aan welk artikel van de wet van 22 juli 1970 gewijzigd wordt. Door dit alles is een **coördinatieartikel** zoals het huidige artikel 61 overbodig geworden. Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt de bestaande tekst van Titel II aan te passen aan de inmiddels gerealiseerde staatsher-

vorming. In een later stadium zou een besluit van de Vlaamse Executieve moeten voorzien in een coördinatie voor het Vlaamse Gewest van de wetgeving op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet.

Hierna volgt de commentaar op de nieuw voorgestelde tekst van Titel II van de wet van 22 juli 1970, zoals ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978 :

Artikel 60

Dit artikel is gebaseerd op het huidige artikel 60 zoals het werd ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978. Voor de omschrijving van het Vlaamse Gewest wordt verwezen naar de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Het tweede lid van het huidige artikel 60, waarin het begrip Minister nader wordt bepaald, wordt hernomen in artikel 63 van dit voorstel van decreet.

Artikel 61

In dit artikel wordt de tekst van artikel 62, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978 ter vervanging van artikel 1 van de wet van 22 juli 1970, hernomen.

Artikel 62

Artikel 2 van de wet van 22 juli 1970, dat in punt 1° slechts een vage omschrijving geeft van „gronden die ongeschikt zijn of zouden kunnen zijn voor de landbouw”, werd door de wet van 11 augustus 1978 opgeheven wat betreft het Vlaamse Gewest. Dit punt wordt hier hernomen mits de duidelijke vermelding dat alle door het gewestplan, door de rechter of door de diensten van de stedenbouw erkende bouwgronden, of gronden die aan goed uitgeruste wegen gelegen zijn, uit iedere ruilverkaveling moeten worden geweerd. Al te veel landbouwersgezinnen werden reeds benadeeld door de omruiling van deze gronden tegen gronden met minder toekomstwaarde.

Punt 2° van hetzelfde artikel dat alle geklasseerde landschappen uitsluit uit de ruilverkaveling, behoudens toestemming van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, werd eveneens door de wet van 11 augustus 1978 opgeheven wat betreft het Vlaamse Gewest. Ook hier zijn geen objectieve criteria bepaald en is willekeur mogelijk. In ieder geval is het ondenkbaar dat actief geëxploiteerde landbouwkouters, ook al werden zij geklasseerd, aan de ruilverkaveling worden onttrokken. Ook hier moeten vele landbouwersgezinnen hun dagelijks brood verdienen. En hun belangen mogen niet ondergeschikt gemaakt worden aan de klasseringsmaatregelen. Ook dit punt wordt hier terug opgenomen maar derwijze dat enkel en alleen geklasseerde landschappen, of gedeelten hiervan, welke geen nut meer hebben voor de land- of tuinbouw, uit de ruilverkaveling worden gehouden.

Niet de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, doch wel de diensten van de landinrichting dienen hierover te beslissen, na advies van de Minister van Landbouw.

Artikel 63

Een aanvulling van het trefwoordenregister is noodzakelijk om alle interpretaties uit te sluiten.

Artikel 64

1. Het is al te vaak gebeurd dat een verzoek tot ruilverkaveling, uitgaande van een aantal belanghebbenden, nadien wordt uitgebreid over gebieden die volledig vallen buiten de belangensfeer van de aanvragers.

Dit gaf meermaals aanleiding tot onoverkomelijke conflicten. Daarom dient artikel 4 van de wet van 22 juli 1970, zoals het bij de wet van 11 augustus 1978 werd vervangen door artikel 63, te worden aangevuld derwijze dat het onderzoek naar het nut van de ruilverkaveling moet beperkt blijven tot het gebied waar de verzoekers hun landbouwactiviteiten uitoefenen en alleszins tot het gebied vermeld in hun verzoekschrift.

2. Het verzoek tot ruilverkaveling kan gedaan worden door twintig ingelanden, dit wil zeggen eigenaars, gebruikers of beiden samen die in het betrokken gebied eigendommen hebben of gronden exploiteren. Het onderzoek naar het nut van de ruilverkaveling dient *allezins* een kosten-baten analyse te omvatten. Alvorens dit onderzoek te starten dient in ieder geval in het betrokken gebied een commissie van advies te worden opgericht, zoals bedoeld bij artikel 15 van de wet van 22 juli 1970, gewijzigd bij artikelen 73 tot 75 van dit voorstel van decreet. De kosten gemaakt door deze commissie zijn ten laste van het Vlaamse Gewest. Deze commissie dient, binnen twee maanden na haar oprichting, twee informatie-avonden in te richten, bijgestaan door een ambtenaar aangewezen door de Gemeenschapsminister, teneinde alle betrokkenen maximaal in te lichten. Binnen de maand na de tweede vergadering dient de commissie van advies een schriftelijke raadpleging te organiseren bij alle belanghebbende landbouwers en eigenaars die gronden exploiteren of in eigendom bezitten in de voor ruilverkaveling vatbaar gestelde zone. Alle betrokkenen dienen bij aangetekend en omstandig gemotiveerd schrijven te worden verwittigd van het initiatief tot ruilverkaveling. Tevens dienen zij te worden aangemaand om, binnen de maand na ontvangst van dit schrijven, op een aangehecht formulier te antwoorden of zij ja dan neen voorstander zijn van deze ruilverkaveling. De opening van de omslagen geschiedt door de commissie, in aanwezigheid van een gerechtsdeurwaarder, die hiervan proces-verbaal opstelt. Zij die niet, of niet tijdig, hun schriftelijk antwoord aan de commissie hebben overgemaakt, worden vermoed met de ruilverkaveling in te stemmen.

Slechts wanneer twee derden van de betrokkenen positief antwoorden, kan het onderzoek naar het nut van de ruilverkaveling worden aangevat. Deze procedure is democratisch en zal ook voorkomen dat aanzienlijke kosten en energie nutteloos zouden verspilld worden. Zij is zeker niet te omslachtig of tijdrovend. Zij is veel eenvoudiger dan de opzegprocedure bij de landpacht. En nochtans worden bij ruilverkaveling menigvuldige bedrijven, met al hun exploitatiegronden, gedurende jaren voor niet te omvatten of onvoorzienbare problemen gesteld.

Artikel 65

Ook betreffende de in uitvoering gestelde ruilverkavelingen moet nog een onderzoek naar het nut ervan mogelijk zijn. Zoals hierboven blijkt immers de inspraak van de belanghebbenden niet altijd voldoende gewaarborgd geweest. Deze maatregel moet evenwel een uitzonderlijk karakter hebben en aan strikte voorwaarden onderworpen zijn. Dit onderzoek dient te worden aangevraagd aan de commissie van advies door ten minste een derde van de betrokkenen. Het verzoek hiertoe is dan alleen ontvankelijk wanneer de procedure tot ruilverkaveling nog niet in haar eindfase is getreden. Het dient te worden neergelegd vooraleer aan de betrokken eigenaars en

landbouwers de definitieve eigendoms- en gebruikersbladen zijn overgemaakt. Wanneer het verzoek ontvankelijk is, dient de commissie van advies schriftelijk een onderzoek naar het nut van de ruilverkaveling in te stellen binnen twee maanden, volgens de procedure bepaald bij artikel 4 van de wet van 22 juli 1970, zoals gewijzigd bij artikel 64 van dit voorstel van decreet. Indien uit dit onderzoek blijkt dat ten minste twee derden van de betrokkenen zich tegen de voorgenomen ruilverkaveling verzetten, dient deze sine die te worden opgeschort.

Artikel 66

Artikel 5, 2°, tweede lid van de wet van 22 juli 1970 voorziet in een termijn van vijftien dagen om de voorgeschreven mededeling te doen. Vermits meestal opzoekingen vereist zijn en de nodige tijd hiertoe dikwijls ontbreekt in de perioden van overbelasting, dient deze termijn verlengd te worden tot één maand. Aldus zullen ook talrijke vergissingen of fouten door vergetelheid vermeden worden en pijnlijke verrassingen bij de eindfase van de ruilverkaveling worden voorkomen.

Artikel 67

In dit artikel wordt de tekst van artikel 64, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978 ter vervanging van artikel 6, vijfde lid van de wet van 22 juli 1970, opgenomen.

Artikel 68

In artikel 7, tweede lid van de wet van 22 juli 1970 wordt vermeld dat na het verstrijken van een termijn van dertig dagen het proces-verbaal van zwaarigheden wordt afgesloten. Vermits een ernstige studie, besprekingen en zelfs voorlichting nodig zijn aangaande deze basisdocumenten, dient in een termijn van twee maanden te worden voorzien voor het neerleggen van de bezwaren. Kunst en vliegwerk aan de basis gaf meermaals aanleiding tot eindeloze discussies of briefwisseling met de betrokken administraties.

Artikel 69

De termijn van vijftien dagen, bepaald in artikel 9, tweede lid van de wet van 22 juli 1970, dient om bovengenoemde redenen te worden verlengd tot één maand.

Artikel 70

In dit artikel wordt de tekst van artikel 65, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978 ter vervanging van artikel 12 van de wet van 22 juli 1970, overgenomen met dien verstande dat het eerste lid en het tweede lid, achtste onderverdeling worden gewijzigd om de volgende redenen.

De ruilverkaveling is in essentie een **landbouwaangelegenheid**. Daarom dienen de leden van de commissie bedoeld in artikel 12 van de wet van 22 juli 1970, zoals het bij de wet van 11 augustus 1978 werd vervangen door artikel 65, overwegend te bestaan uit leden die nauw verbonden zijn met de belangen van de landbouw. Zoals het comité nu wordt samengesteld is dit niet duidelijk. De afwezigheid van een lid kan de balans doen overhellen ten voordele van de belangen vreemd aan de landbouw.

Daarom is het nodig het totaal aantal leden van dit comité

uit te breiden tot dertien waarvan zes voorgedragen uit de lijsten van de provinciale landbouwkamer.

Artikel 71

In dit artikel wordt de tekst van artikel 66, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978 ter vervanging van artikel 13 van de wet van 22 juli 1970, overgenomen.

Artikel 72

In dit artikel wordt de tekst van artikel 67, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978 ter vervanging van artikel 14, eerste lid van de wet van 22 juli 1970, overgenomen.

Artikelen 73 tot 75

Artikel 15 van de wet van 22 juli 1970 beschrijft de samenstelling van de adviescommissie. Op te merken is dat deze commissie slechts een advies kan verstrekken aan het comité. Opdat dit advies enige waarde zou hebben, moet het goed gemotiveerd zijn en moet de commissie voldoende representatief zijn samengesteld. Daarom dient de commissie ten minste uit vijftien leden te bestaan, te meer omdat niet altijd alle leden kunnen aanwezig zijn. Het is totaal onvoldoende dat slechts twee eigenaars en twee gebruikers, waarvan de namen voorkomen op de lijsten bedoeld in artikel 5, zoals gewijzigd bij artikel 66 van dit voorstel van decreet, en artikel 8, kunnen zetelen in de commissie. Het is noodzakelijk dat degenen die rechtstreeks bij de ruilverkaveling zijn betrokken, alleszins de meerderheid vormen in de adviescommissie. Daarom dienen vier eigenaars en zes gebruikers die voldoen aan de hierboven gestelde voorwaarden, te worden benoemd als lid van de commissie. De voorzitter en de secretaris van het comité hebben geen stemrecht in de commissie. Zij dienen slechts een begeleidende, informatieve en administratieve functie te vervullen.

Artikel 76

In dit artikel wordt de tekst van artikel 68, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978 ter vervanging van artikel 17 van de wet van 22 juli 1970, overgenomen.

Artikel 77

In dit artikel wordt de tekst van artikel 69, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978 ter vervanging van artikel 19 van de wet van 22 juli 1970, overgenomen.

Artikel 78 .

Om redenen hierboven aangehaald dient de termijn tot inzage van de lijsten bepaald in artikel 21 van de wet van 22 juli 1970, te worden verlengd tot twee maanden. Om de belanghebbenden toe te laten gemakkelijk en herhaaldelijk inzage te nemen van het kavelplan dient dit uitsluitend ten gemeentehuize van die gemeente waarin het betrekkelijk grootste gedeelte van het blok is gelegen, te worden neergelegd.

Artikel 79

Vermits de ruilverkavelingsprocedure hier in een beslissend

stadium is getreden, is het aangewezen dat de belanghebbenden niet alleen verwittigd worden van de neerlegging zoals bepaald in artikel 22 van de wet van 22 juli 1970, maar ook van de procedure tot inzage zoals bepaald in artikel 23 van dezelfde wet, gewijzigd bij artikelen 80 en 81 van dit voorstel van decreet. Bij analogie wordt hier verwezen naar de formaliteiten van de opzeg bij landpacht.

Artikelen 80 en 81

Om bovenvermelde redenen dient de termijn tot neerlegging van een verzoekschrift bepaald in artikel 23, tweede lid van de wet van 22 juli 1970, te worden verlengd tot twee maanden.

De procedure bedoeld in het volgende lid van hetzelfde artikel, is in de praktijk volstrekt onhoudbaar en trouwens zinloos. Over het algemeen worden immers tal van aanvragen tot deskundig onderzoek ingediend. Noch de verdediging, noch de deskundigen, noch de magistraten kunnen deze procedure volgen, te meer omdat zij buiten de ruilverkaveling ook nog andere zaken te behandelen hebben. Het recht van verdediging over dergelijke belangrijke zaken mag niet beknot worden door een opeenstapeling van formaliteiten en vervaltermijnen. Bijgevolg dient de gewone procedure bepaald in het Gerechtelijk Wetboek te worden gevolgd. Het verzoekschrift dat ter zake geldt als gedinginleidend exploit dient gemotiveerd te zijn, op straffe van niet-ontvankelijkheid. De betrokken partijen worden door de griffie bij gerechtsbrief opgeroepen om te verschijnen op datum en uur hiertoe door de rechter bepaald. De dagvaarding om ter plaatse te verschijnen is overbodig. De deskundige bepaalt datum, plaats en uur van de plaatsschouwing en verwittigt alle betrokken partijen bij aangetekend schrijven. Na neerlegging van het deskundig verslag ter griffie en mededeling aan de betrokken partijen dienen hetzij het comité, hetzij de meest gereede partij een vaststelling tot pleiten aan te vragen volgens de gewone regelen van de burgerlijke procedure. .

Slechts wanneer een verstekvonnis wordt uitgesproken is verzet mogelijk. Beroep tegen de vonnissen van de vrederechter moet mogelijk zijn, volgens de criteria bepaald in het Gerechtelijk Wetboek.

Artikel 82

In dit artikel wordt de tekst van artikel 70, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978 ter vervanging van artikel 24 van de wet van 22 juli 1970, overgenomen met dien verstande dat in fine van het eerste lid twee zinnen worden toegevoegd om de volgende redenen.

De aanleg of schrapping van uitwegen of waterafvoerkanaalen, en de uitvoering van de noodzakelijke **grondverbeterings-** en nivelleringswerken zijn van zeer groot belang voor de exploitatie van de nieuwe kavels. Daarom dient dit plan eveneens ten gemeentehuize te worden neergelegd ter inzage van de betrokkenen gedurende een termijn van twee maanden, en dienen zij hiervan te worden verwittigd bij aangetekend schrijven. Na het advies van de commissie over de ingediende bezwaren en voorstellen te hebben ingewonnen, stelt het comité het definitief plan der werken vast.

Artikel 83

In dit artikel wordt de tekst van artikel 71, ingevoegd bij de

wet van 11 augustus 1978 ter vervanging van artikel 25, § 1, eerste lid van de wet van 22 juli 1970, overgenomen.

Artikel 84

In dit artikel wordt de tekst van artikel 72, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978 ter vervanging van artikel 28 van de wet van 22 juli 1970, overgenomen.

Artikel 85

Gezien de wijzigingen aangebracht aan artikel 23 van de wet van 22 juli 1970 door artikelen 80 en 81 van dit voorstel van decreet dient het vierde lid van artikel 31 te worden opgeheven.

Artikel 86

De termijn bepaald in artikel 35 van de wet van 22 juli 1970 dient te worden gebracht op twee maanden, om de redenen hierboven aangehaald.

Artikelen 87 tot 89

Vermits de inzage van alle stukken geschiedt ten **gemeente**-huize als hierboven bepaald, dienen ook de plannen en lijsten bedoeld in artikel 36 van de wet van 22 juli 1970 aldaar te worden neergelegd en niet op de zetel van het comité. De termijn tot inzage dient uniform op twee maanden behouden te blijven. Alvorens de plannen en lijsten vast te stellen dient, zoals voor alle ruilverkavelingsverrichtingen, voorafgaandelijk de commissie van advies te worden gehoord door het comité.

Artikel 90

Wanneer de bemiddelingspoging van het comité bepaald in artikel 39 van de wet van 22 juli 1970, tot geen overeenkomst heeft geleid, dient de zaak te worden beslecht door de rechter, overeenkomstig de gewone regelen van de burgerlijke rechtspleging.

Artikel 91

De ruilverkaveling is essentieel een maatregel tot **structuur**-verbetering in de landbouw. De kosten hiervan kunnen bijgevolg volledig gedragen worden door de subsidies verleend door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL). Bijgevolg dienen geen kosten meer ten laste van de betrokkenen gelegd te worden en dienen deze volledig door het Vlaamse Gewest gedragen te worden. Deze maatregel is een compensatie voor de vele lasten die de landbouwbedrijven worden opgelegd door de gemeenschap op het vlak van de landschapszorg, het leefmilieu, de stedenbouw enzovoort, alsmede voor de zeer geringe, of beter gezegd de te verwaarlozen opbrengst die de verpachte landbouwgronden oplevert voor de eigenaars. Bovendien kan de berekening van de **kosten**omslag lastens de betrokkenen zoals bepaald in artikel 40, tweede lid van de wet van 22 juli 1970 al te veel aanleiding geven tot willekeur. Rekening houdend met dit alles dienen artikelen 40, 41 en 42 te worden opgeheven.

Artikelen 92 tot 99

Om dezelfde hierboven aangehaalde redenen dienen alle termijnen van dertig dagen bepaald in artikel 43 van de wet van 22 juli 1970 te worden verlengd tot twee maanden. De verwijzing naar artikel 23 zoals gewijzigd bij artikelen 80 en 81 van dit voorstel van decreet, dient te worden geschrapt. De gewone procedure vermeld in het Gerechtelijk Wetboek is immers toepasselijk.

Wegens bovenvernoemde redenen dient het tweede lid van § 1 te worden opgeheven. Het laatste lid van artikel 43, § 1 is niet praktisch ingesteld. Ter uitvoering van het vonnis dient het comité heel eenvoudig de verbeteringen aan te brengen in alle betrokken lijsten. Deze verbeteringen dienen in ieder geval te worden aangebracht vóór het verlijden van de ruilverkavelingsakte. Dit dient zo nodig te worden uitgesteld tot wanneer alle betwistingen bij definitief vonnis zijn beslecht.

Er kan geen enkele reden worden aangehaald waarom in artikel 43, § 2 in een andere procedure is voorzien dan in § 1 van dit artikel. Het tweede en derde lid dienen bijgevolg te worden vervangen. De verwijzing naar artikel 23, § 2 in het vierde lid, dient te worden geschrapt, om redenen hierboven aangehaald. Het zesde lid van § 2 dient te worden vervangen door een nieuwe bepaling, conform aan deze bepaald in § 1, laatste lid.

Artikel 100 .

Om redenen hierboven aangehaald dient in artikel 44, tweede lid van de wet van 22 juli 1970 de zinsnede „evenals van de kosten bedoeld in artikel 41 . . .” te worden geschrapt.

Artikel 101

Om redenen hierboven aangehaald dient punt 2° van artikel 45, § 1 van de wet van 22 juli 1970 te worden opgeheven.

Artikel 102

Ook de kosten van de werken vermeld in artikel 1, derde en vierde lid, zoals gewijzigd bij artikel 61 van dit voorstel van decreet, dienen door het Vlaamse Gewest gedragen te worden.

Artikel 103

Ook na de overschrijving van de ruilverkavelingsakte zoals bepaald in artikel 53 van de wet van 22 juli 1970, dient de vrederechter bevoegd te zijn om de betwistingen op te lossen, beschreven in artikel 52. De oorzaak van deze betwistingen dient echter te zijn ontstaan door de ruilverkaveling. Ook tegen deze vonnissen is beroep mogelijk, volgens de gewone regelen van de burgerlijke rechtspleging.

Artikel 104

In dit artikel wordt de tekst van artikel 74, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978 ter vervanging van artikel 56, § 1 van de wet van 22 juli 1970, overgenomen.

Artikel 105

In dit artikel wordt de tekst van artikel 75, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978, overgenomen.

Artikel 106

In dit artikel wordt de tekst van artikel 76, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978 ter vervanging van artikel 57 van de wet van 22 juli 1970, overgenomen.

Artikel 107

Ten aanzien van de reeds in uitvoering gestelde projecten tot ruilverkaveling dient in een overgangsbepaling te worden voorzien betreffende de samenstelling en de bevoegdheid van de reeds opgerichte comités en commissies van advies.

De overgangsbepalingen van artikel 77, zoals ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978, worden hier niet meer hernomen vermits ze reeds hun toepassing hebben gehad.

Artikel 3

Rekening dient te worden gehouden met de door de staats-hervorming van 1980 gerealiseerde bevoegdheidsoverdracht. De terminologie die gebruikt wordt in de wet van 22 juli 1970, zoals gewijzigd bij de wet van 11 augustus 1978, wordt dan ook in overeenkomstige zin aangepast.

F. VERBERCKMOES

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

Artikel 2

In de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet wordt Titel II — Bijzondere bepalingen voor het Vlaamse Gewest, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978, vervangen door de volgende tekst :

„Titel II

Bijzondere bepalingen voor het
Vlaamse Gewest

Artikel 60

Met het Vlaamse Gewest wordt bedoeld het Gewest dat als dusdanig is omschreven in artikel 2 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Artikel 61

Artikel 1 van deze wet wordt vervangen door wat volgt :

„Artikel 1

Ten einde in het algemeen belang tot een betere economische exploitatie van de landbouweigendommen te komen, kan, overeenkomstig de bepalingen van deze wet, overgegaan worden tot ruilverkaveling van versnipperde en verspreid liggende gronden.

Ruilverkaveling beoogt het vormen van aaneensluitende en regelmatige kavels die zo dicht mogelijk bij de bedrijfszetel zijn gelegen en een eigen uitweg hebben.

Ruilverkaveling kan gepaard gaan met aanleg en verbetering van wegen, met waterbeheersingswerken, met grondverbeteringswerken, zoals drooglegging, bevoeiing, effening en ontginning, met werken voor water- en elektriciteitsvoorziening, alsmede met werken van landschapszorg en met andere maatregelen tot landinrichting.

Met de instemming van de belanghebbende eigenaars, vruchtgebruikers en pachters kan de ruilverkaveling ook gepaard gaan met andere verbeteringen noodzakelijk gemaakt door de wijzigingen in de gebiedsinrichting of door de heroriëntering van de produktie, zoals sloping, optrekking, vergroting, verbetering en aansluiting op het elektriciteits- en waterleidingsnet van hoevegebouwen, alsmede water- en elektriciteitsvoorziening in weiden en graslanden.”

Artikel 62

Artikel 2 van deze wet wordt vervangen door wat volgt :

„Artikel 2

In een ruilverkaveling worden niet opgenomen :

1. alle door het gewestplan, de rechtbanken of door de diensten van de stedenbouw erkende bouwgronden en de gronden die aan goed uitgeruste wegen elegen zijn of door het gewestplan of algemene of bijzondere plannen van aanleg voorbehouden zijn voor de tuinbouw ;

2. de bij koninklijk besluit of besluit van de Vlaamse Executieve krachtens de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, beschermde landschappen, behalve wanneer zij, of voor zover zij, betrekking hebben op actief geëxploiteerde landerijen, hoeven, tuinbouw- of andere landbouwkundige installaties. Over de al dan niet land- en tuinbouwkundige bestemming van de gronden dient te worden beslist door de diensten van de landinrichting, na het advies van de Minister van landbouw te hebben gehoord.”

Artikel 63

Aan artikel 3 van deze wet worden een negende en een tiende lid toegevoegd luidend als volgt :

„ „de Gemeenschapsminister”, de Gemeenschapsminister tot wiens bevoegdheid de ruilverkaveling behoort ;

„Ingelanden” de eigenaars, vruchtgebruikers of gebruikers die eigendommen bezitten of gronden exploiteren, gelegen in de ruilverkavelingszone.”

Artikel 64

Artikel 4 van deze wet wordt vervangen door wat volgt :

„Artikel 4

De Gemeenschapsminister kan, na raadpleging van de Gemeenschapsminister tot wiens bevoegdheid de ruimtelijke ordening en de landinrichting behoort, en na het advies te hebben ingewonnen van de commissie van advies, een onderzoek laten instellen naar het nut van een ruilverkaveling en een kosten-baten analyse laten opstellen. De beslissing wordt getroffen ofwel ambtshalve, ofwel op verzoek van ten minste twintig ingelanden, hetzij eigenaars, hetzij gebruikers, hetzij beiden samen, onder voorbehoud van wat hierna is bepaald. Wanneer deze beslissing wordt getroffen, omschrijft de Gemeenschapsminister het desbetreffende geheel van goederen. Wanneer deze beslissing wordt getroffen op verzoek, dient het onderzoek beperkt te blijven tot de gronden bedoeld in het verzoekschrift.

Alvorens een beslissing te treffen omtrent het onderzoek naar het nut van een ruilverkaveling, dient een commissie van advies te worden opgericht zoals bepaald bij artikel 15.

Binnen twee maanden na haar oprichting richt deze adviescommissie twee informatie-avonden in voor de ingelanden, bijgestaan door een ambtenaar aangewezen door de Gemeenschapsminister.

Binnen de maand na de tweede vergadering organiseert deze adviescommissie een schriftelijke raadpleging van alle ingelanden naar de al dan niet uitvoering van de ruilverkaveling.

De modaliteiten van deze raadpleging worden geregeld door de Vlaamse Executieve.

Slechts wanneer twee derden van de ingelanden positief

antwoorden op de vraag naar het nut van de ruilverkaveling, kan voornoemd onderzoek worden aangevat.”

Artikel 65

In deze wet wordt een nieuw artikel 4bis ingevoegd luidend als volgt :

„Artikel 4bis

Bij de reeds in uitvoering gestelde procedure tot ruilverkaveling, en voor zover de definitieve eigendoms- en **gebruiks-**bladen nog niet aan de ingelanden zijn overgemaakt, kan een onderzoek naar het nut van de ruilverkaveling worden aangevraagd door een derde van de ingelanden.

Dit verzoek dient schriftelijk te worden gericht aan de commissie van advies.

Wanneer het verzoek ontvankelijk is, organiseert deze commissie binnen twee maanden een raadpleging zoals beschreven in artikel 4.

Wanneer uit deze raadpleging blijkt dat ten minste twee derden van de ingelanden negatief antwoorden op de vraag naar het nut van de ruilverkaveling, dient deze sine die te worden opgeschort.”

Artikel 66

In artikel 5, 2°, tweede lid van deze wet worden de woorden „binnen vijftien dagen” vervangen door de woorden „binnen een maand”.

Artikel 67

In artikel 6 van deze wet wordt het vijfde lid vervangen door wat volgt :

„Elk werk dat, te rekenen vanaf die kennisgeving en tot aan de oprichting van het ruilverkavelingscomité of tot aan de beslissing van de Gemeenschapsminister dat de ruilverkaveling niet nuttig is, wordt uitgevoerd in strijd met de bepalingen van de wetgeving op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw of van het Veldwetboek, levert in geen geval grond tot toekenning van een meerwaarde als bedoeld in artikel 20. Dit geldt ook voor al de in artikel 17, eerste lid bedoelde werken, behoudens voorafgaande en schriftelijke machtiging van de Gemeenschapsminister of van zijn gemachtigde. De kennisgeving wijst de belanghebbenden op deze bepaling.”

Artikel 68

In artikel 7, tweede lid van deze wet worden de woorden „Bij het verstrijken van de termijn van dertig dagen” vervangen door de woorden „Bij het verstrijken van de termijn van twee maanden”.

Artikel 69

In artikel 9, tweede lid worden de woorden „een termijn van vijftien dagen” vervangen door de woorden „een termijn van een maand”.

Artikel 70

Artikel 12 van deze wet wordt vervangen door wat volgt :

„Artikel 12

De Vlaamse Executieve beslist dat er wordt overgegaan tot de ruilverkaveling van de goederen aangeduid op het door de Gemeenschapsminister en de Minister van Landbouw in gemeen overleg vastgesteld kavelplan, en dat voor de uitvoering ervan een comité van dertien leden wordt opgericht.

De leden van het comité worden door de Vlaamse Executieve benoemd als volgt :

- de voorzitter op voordracht van de **Gemeenschapsminister** ;
- een lid op voordracht van de Minister van Landbouw ;
- een lid op voordracht van de Minister van Financiën ;
- een lid op voordracht van de Gemeenschapsminister tot wiens bevoegdheid de ruimtelijke ordening behoort ;
- een lid op voordracht van de Gemeenschapsminister die de landschapszorg onder zijn bevoegdheid heeft ;
- een lid op voordracht van de Gemeenschapsminister die het natuurbehoud onder zijn bevoegdheid heeft ;
- een lid afkomstig uit de provincie waarin het betrekkelijk grootste gedeelte van het blok is gelegen, met bijzondere bevoegdheid op agrarisch gebied, op voordracht van de **Gemeenschapsminister**, voorgesteld door de gouverneur van deze provincie ;
- zes leden op voordracht van de Gemeenschapsminister uit een dubbele lijst van kandidaten voorgesteld door de provinciale landbouwkamer van de provincie waarin het betrekkelijk grootste deel van het blok gelegen is.

De plaatsvervangende leden worden op dezelfde wijze benoemd.

De secretaris en de plaatsvervangende secretaris van het comité worden door de Nationale Landmaatschappij aangewezen.

De Vlaamse Executieve stelt het modelreglement van orden van de comités vast.

De namen van de leden van het comité en van de secretaris, alsmede van de plaatsvervangende leden en van de plaatsvervangende secretaris worden in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

De Gemeenschapsminister of zijn **gemachtigde** stelt bij een ter post aangetekende brief de belanghebbende ingelanden ervan in kennis dat tot een ruilverkaveling is besloten ; hij deelt de namen, voornamen en hoedanigheden mede van de vaste leden en van hun plaatsvervangers, die deel uitmaken van het comité dat met de uitvoering ervan is belast, en geeft hun kennis van het bepaalde in artikel 17.”

Artikel 71

Artikel 13 van deze wet wordt vervangen door wat volgt :

„Artikel 13

Het ruilverkavelingscomité heeft rechtspersoonlijkheid.

Het vestigt zijn zetel in die gemeente waarin het betrekkelijk grootste gedeelte van het blok is gelegen.

Het beraadslaagt en beslist over alles wat de uitvoering van de ruilverkaveling betreft.

Het kan enkel geldig beslissen wanneer de meerderheid van de leden aanwezig is. Indien na een regelmatige oproeping het comité niet in aantal is, worden de leden opnieuw opgeroepen voor dezelfde agenda en beslist het comité geldig bij meerderheid van de aanwezige leden. Bij staking van stemmen is die van de voorzitter beslissend.

Ieder lid kan bij de Gemeenschapsminister beroep indienen tegen elke beslissing van het comité.

Het beroep wordt ingediend bij mondelinge verklaring ter vergadering zelf. De beslissing van de Gemeenschapsminister moet binnen vijftien dagen na deze verklaring worden genomen. Na verloop van die termijn wordt de bestreden beslissing definitief.

De voorzitter en de secretaris voeren de beslissingen van het comité uit ; zij treden op voor het comité in alle openbare en onderhandse akten alsmede in de rechtsvorderingen, zonder tegenover derden te moeten doen blijken van een beslissing van het comité. De dagvaardingen en kennisgevingen aan het comité worden geldig gedaan aan de voorzitter, aan de secretaris of aan de Nationale Landmaatschappij.”

Artikel 72

In artikel 14 van deze wet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

„De Nationale Landmaatschappij staat het comité bij. Zij verleent onder andere haar medewerking voor het opmaken van de in artikelen 18, 19, 24, 26 en 34 bepaalde stukken. Zij deelt het comité de door haar opgemaakte stukken onverwijld mede, alsmede elke vaststelling met betrekking tot het verloop van de verrichtingen.”

Artikel 73

In artikel 15 van deze wet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

„Het comité wordt bijgestaan door een adviescommissie. Deze commissie van advies bestaat uit vijftien leden, als volgt benoemd door de Minister van Landbouw :

- vier eigenaars of vruchtgebruikers, gekozen onder diegenen die zijn vermeld op de lijsten opgemaakt op grond van artikelen 5 en 8, tweede lid, 1° ;

- zes landbouwers-gebruikers of landbouwers-eigenaars waarvan de naam voorkomt op voornoemde lijsten en die worden gekozen onder de kandidaten die op een dubbele lijst zijn voorgesteld door de provinciale landbouwkamer van de provincie waarin het betrekkelijk grootste deel van het blok is gelegen ;

- drie leden land- en tuinbouwers en twee leden uit de agrarische of landelijke sector wonende in de streek waar het ruilverkavelingsproject zal worden uitgevoerd maar die hierbij betrokken zijn. De landbouwers-leden van deze commissie dienen de landbouw als hoofdberoep uit te oefenen.”

Artikel 74

In artikel 15 worden het derde en het vierde lid vervangen door wat volgt :

„Het voorzitterschap en secretariaat worden waargenomen door de voorzitter en de secretaris van het **ruilverkavelingscomité** bepaald in artikel 12. Deze hebben geen stemrecht.

De commissie is verplicht advies uit te brengen binnen twee maanden nadat zij hierom door het comité is verzocht.”

Artikel 75

In fine van artikel 15, vijfde lid van deze wet wordt de volgende zin toegevoegd :

„Dit advies is evenwel bindend voor het comité voor het bepaalde in artikelen 4 en 4bis.”

Artikel 76

Artikel 17 van deze wet wordt vervangen door wat volgt :

„Artikel 17

Zodra het ruilverkavelingscomité is opgericht en totdat de aanvullende ruilverkavelingsakte is verleden, mogen de ingelanden geen werken uitvoeren die het landschap of de bestemming of plaatsgesteldheid zodanig wijzigen dat zij de ruilverkavelingsverrichtingen belemmeren, zoals bouwwerken, aanplanting van bomen, plaatsing van afsluitingen of wijzigingen van de waterhuishouding, aanleg en exploitatie van zandgroeven, steengroeven, graverijen en steenbakkerijen, profiel- of reliëfwijziging, zonder voorafgaande en schriftelijke toestemming van het ruilverkavelingscomité.

Behoudens het geval waarin de werken op regelmatige wijze reeds waren begonnen, geeft de weigering van deze toestemming geen recht op vergoeding.

Werken die uitgevoerd werden in strijd met voornoemde bepaling, leveren geen grond tot toekenning van enige meerwaarde. Het ruilverkavelingscomité kan beslissen dat de oorspronkelijke toestand moet worden hersteld ; het kan desnoods beslissen de hiertoe nodige werken op kosten van de overtreders te laten uitvoeren.”

Artikel 77

Artikel 19 van deze wet wordt vervangen door wat volgt :

„Artikel 19

Na de commissie van advies te hebben geraadpleegd, maakt het comité het volgende op :

1° de classificatie volgens hun cultuur- en bedrijfswaarde van het geheel van de gronden en van de tot het openbaar domein behorende goederen die in het blok zijn begrepen ; deze classificatie wordt aangeduid op een kavelplan waarop de waardezones, gevormd door het groeperen van gronden van dezelfde klasse, in tekening worden gebracht ;

2° lijsten waarop met betrekking tot elke kavel van het kavelplan zijn aangeduid : de namen van de ingelanden, de oppervlakten in elke waardezone, de totale oppervlakte en de overeenstemmende waarden ;

3° lijsten waarop met betrekking tot iedere eigenaar en iedere vruchtgebruiker zijn aangeduid : de kavels die hij bezit, met de totalen van de oppervlakten in elke waardezone, van de totale oppervlakte en van de overeenstemmende waarden ;

4° lijsten waarop met betrekking tot iedere gebruiker zijn aangeduid : de kavels die hij in gebruik heeft met de totalen van de oppervlakten in elke waardezone, van de totale oppervlakte en van de overeenstemmende waarden ;

5° een lijst van de vroegere kavels of delen ervan, met vermelding van de oppervlakten die niet worden aangewend voor een agrarische activiteit.

Het kavelplan en de voornoemde lijsten worden naar de kadastrale gegevens opgemaakt, behoudens de vergissingen die het comité vaststelt, gebeurlijk op aanwijzing van een belanghebbende.”

Artikel 78

In artikel 21, eerste lid van deze wet wordt de eerste zin vervangen door wat volgt :

„Het kavelplan en de lijsten worden gedurende twee maanden ter inzage van de ingelanden neergelegd ten gemeentehuize van die gemeente waarin het betrekkelijk grootste gedeelte van het blok gelegen is.”

Artikel 79

In fine van artikel 22, derde lid van deze wet wordt de volgende zin toegevoegd :

„Van de neerlegging en de procedure bepaald bij artikel 23, tweede lid wordt kennis gegeven aan de ingelanden bij een ter post aangetekende brief.”

Artikel 80

In artikel 23 van deze wet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

„Op straffe van verval richt de belanghebbende of zijn advocaat aan de vrederechter een gemotiveerd verzoekschrift tot benoeming van een deskundige, binnen twee maanden na de in artikel 22, derde lid bedoelde betekening. Dit verzoekschrift geldt als gedinginleidend exploit en wordt beslecht volgens de regelen van het Gerechtelijk Wetboek.”

Artikel 81

In artikel 23 worden het derde, het vierde, het zesde, het zevende en het negende lid opgeheven.

Artikel 82

Artikel 24 van deze wet wordt vervangen door wat volgt :

„Artikel 24

Na het advies van de commissie van advies te hebben gevraagd, stelt het comité, in voorkomend geval, het plan vast van de nieuwe wegen en afwateringen en de daarbij behorende kunstwerken ; de bestaande wegen en afwateringen en de daarbij behorende kunstwerken die moeten verdwijnen, wor-

den eveneens op dit plan aangegeven. Dit plan wordt neergelegd ten gemeentehuize bedoeld in artikel 21, ter inzage van de ingelanden gedurende een termijn van twee maanden Dezen worden hiervan verwittigd bij aangetekend schrijven.

Het bij het voorgaande lid bedoelde plan wordt goedgekeurd door de Vlaamse Executieve, op de voordracht van de Gemeenschapsminister na advies van de Minister van Landbouw en in overleg met de Gemeenschapsminister die bevoegd is voor de ruimtelijke ordening ; te dien einde vraagt het comité het advies van de betrokken gemeenteraad, dat wordt gegeven na een onderzoek de **commodo** et incommodo, aangekondigd door aanplakking, en het advies van de bestendige deputatie. Wanneer de gemeenteraad en de bestendige deputatie niet binnen drie maanden na verzending van het dossier kennis geven van hun advies aan het comité, wordt het advies geacht gunstig te zijn.

Het besluit van de Vlaamse Executieve tot goedkeuring of een afzonderlijk besluit van de Vlaamse Executieve bepaalt tot welke groep van wegen de nieuwe wegen zullen behoren en rangschikt eventueel de nieuwe afwateringen in één van de categorieën bepaald in artikel 2 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen.

Het besluit van de Vlaamse Executieve tot goedkeuring of een afzonderlijk besluit van de Vlaamse Executieve bepaalt aan het domein van welk openbaar bestuur de nieuwe werken worden toegewezen. Deze besturen zijn verplicht de werken te beheren overeenkomstig de bestemming ervan en met inachtneming van de ter zake geldende wetten en reglementen.

Het besluit van de Vlaamse Executieve tot goedkeuring of een afzonderlijk besluit van de Vlaamse Executieve schaft eveneens de buiten gebruik gestelde wegen en afwateringen en de daarbij behorende kunstwerken af en bepaalt dat zij in het geheel van de tot de ruilverkaveling behorende gronden worden opgenomen.

De Vlaamse Executieve, op voordracht van de Gemeenschapsminister en van de Gemeenschapsminister die bevoegd is voor de ruimtelijke ordening brengt, in voorkomend geval, de nodige wijzigingen aan in de gewestplannen en in de algemene en bijzondere plannen van aanleg, die overeenkomstig de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw zijn opgemaakt, alsmede in de legger van de buurtwegen en in de beschrijvende tabellen, opgemaakt ter uitvoering van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen.”

Artikel 83

In artikel 25, § 1 van deze wet wordt het eerste lid vervangen door de volgende tekst :

„Het comité maakt een landschapsplan op in de vorm zoals door de Vlaamse Executieve wordt bepaald.

. Het comité laat de in artikel 1, derde lid bedoelde werken alsmede, met instemming van de belanghebbenden, de in artikel 1, vierde lid bedoelde werken uitvoeren.”

Artikel 84

Artikel 28 van deze wet wordt vervangen door wat volgt :

„Artikel 28

§ 1. De toewijzing aan de eigenaars en de vruchtgebruikers geschiedt derwijze dat de totale waarde van de aan ieder van hen toebedeelde kavels naar verhouding zoveel mogelijk gelijk is aan de waarde van de kavels die zij vóór de ruilverkaveling bezaten, met inachtneming van de waarde zowel van de gronden die uit het blok werden gesloten als van die welke later bij het blok werden gevoegd overeenkomstig de bepalingen van artikel 25, § 1, vierde lid, en van de waarde van de aan het openbaar domein toe te wijzen ofte onttrekken wegen, afwateringen en kunstwerken, alsmede van de waarde van de afhouding voor maatregelen van landinrichting onder de voorwaarden bepaald in §2.

§ 2. Het comité mag, na het advies van de commissie van advies te hebben gevraagd, van de totale waarde van de kavels een gedeelte afhouden, met een *ristorno* in geld ten laste van het Vlaamse Gewest.

De totale waarde van deze afhouding mag geen twee ten honderd van de totale waarde van de vroegere kavels overschrijden, behoudens een eensluitend advies van de Gemeenschapsminister en van de Gemeenschapsministers die het natuurbehoud en de landschapszorg onder hun bevoegdheid hebben, alsmede van de Minister van Landbouw. Het comité kan over de eigendoms- en gebruiksrechten van het afgehouden gedeelte beschikken om dit aan te wenden voor de maatregelen zoals bedoeld in artikel 1, derde lid.

Het kan dit gedeelte toewijzen aan het Vlaamse Gewest of aan één of verschillende openbare besturen of openbare instellingen mits hun akkoord.

§ 3. Onverminderd het bepaalde in de eerste zin van § 2, wordt een opleg toegekend, wanneer de gelijkwaardigheid niet kan worden verwezenlijkt zonder een toegift of een *ristorno* in geld. Die opleg mag voor geen enkele eigenaar of vruchtgebruiker vijf ten honderd van de waarde in kavels die hen had moeten worden toebedeeld, overschrijden, behoudens schriftelijke instemming van deze laatste.

Artikel 85

In artikel 31 van deze wet wordt het vierde lid opgeheven.

Artikel 86

In artikel 35, eerste lid wordt de eerste zin vervangen door wat volgt :

„De plannen en lijsten vermeld in artikelen 26 en 34, 1°, 2° en 3° worden gedurende twee maanden ter inzage gelegd van de ingelanden ten gemeentehuize van die gemeenten waarin het betrekkelijk grootste gedeelte van het blok gelegen is.”

Artikel 87

In artikel 36 van deze wet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

„De stukken berusten gedurende een termijn van twee maanden in het gemeentehuis bedoeld in artikel 21.”

Artikel 88

In artikel 36, derde lid van deze wet wordt de laatste zin weggelaten.

Artikel 89

In fine van artikel 36, vierde lid van deze wet worden de volgende woorden toegevoegd :

„ , dit alles na de commissie van advies te hebben gehoord”.

Artikel 90

Aan artikel 39 van deze wet wordt een derde lid toegevoegd luidend als volgt :

„Wanneer de bemiddelingspoging van het comité tot geen resultaat heeft geleid, dient de zaak door de meest gerede partij bij gemotiveerd verzoekschrift ter beslechting te worden ingeleid voor de bevoegde vrederechter volgens de gewone regelen van het Gerechtelijk Wetboek.”

Artikel 91

Artikelen 40,41 en 42 van deze wet worden opgeheven.

Artikel 92

In artikel 43,§ 1 van deze wet wordt het tweede lid opgeheven.

Artikel 93

In artikel 43,§ 1 van deze wet wordt het derde lid vervangen door wat volgt :

„Op straffe van verval richt de betrokkene of zijn advocaat aan de vrederechter een gemotiveerd verzoekschrift tot benoeming van een deskundige en dit binnen twee maanden na de verzending van de in artikel 35, vijfde lid bedoelde kennisgeving.”

Artikel 94

In artikel 43,§ 1, vierde lid van deze wet worden de woorden „onderscheidelijk” en „in artikel 42, vijfde lid” weggelaten.

Artikel 95

In artikel 43,§ 1 van deze wet wordt het vijfde lid opgeheven.

Artikel 96

In artikel 43,§ 1 van deze wet wordt het zesde lid vervangen door wat volgt :

„Oordeelt de vrederechter de bezwaren gegrond, dan verbetert hij, ‘naargelang van het geval, de opleg, de vergoeding wegens meer- of minderwaarde, of de vergoeding wegens gebruiksverlies.”

Artikel 97

In artikel 43,§ 1 van deze wet wordt het zevende lid vervangen door wat volgt .:

„De verbeteringen uitgesproken bij een in kracht van ge-

wijsde getreden vonnis, worden door het comité aangebracht aan de lijsten bepaald in artikel 34, 1°, 2° en 3°.”

Artikel 98

In artikel 43, § 2 van deze wet worden het tweede, het derde en het vierde lid vervangen door de volgende tekst :

„Om de rechtvordering in te stellen wordt dezelfde procedure toegepast als deze bepaald in artikelen 39, derde lid en 43, § 1, derde lid.”

Artikel 99

In artikel 43, § 2 van deze wet wordt het laatste lid vervangen door wat volgt :

„De verbeteringen uitgesproken bij een in kracht van gewijsde getreden vonnis, worden door het comité aangebracht aan de lijsten bepaald in artikel 34, 4° en 5°.”

Artikel 100

In artikel 44 van deze wet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

„Die rekening omvat voor de eigenaars en vruchtgebruikers de bedragen van de opleg, van de vergoedingen voor meer- of minderwaarden en voor de gebruikers de vergoeding voor gebruiksverlies.”

Artikel 101

In artikel 45, § 1 van deze wet wordt punt 2° opgeheven,

Artikel 102

In artikel 47 van deze wet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt

„De uitgaven voor de in artikel 1, derde en vierde lid, vermelde werken zijn eveneens ten laste van het Vlaamse Gewest.”

Artikel 103

Aan artikel 52 van deze wet wordt een vijfde lid toegevoegd luidend als volgt :

„Ook na de overschrijving van de ruilverkavelingsakte zoals bepaald in artikel 53, is de vrederechter bevoegd om volgens de gewone regelen van het Gerechtelijk Wetboek de betwistingen ingeleid na de overschrijving van de ruilverkavelingsakte als bedoeld in artikel 53, doch waarvan de oorzaak door de ruilverkaveling is ontstaan, te beslechten. De vrederechter heeft dezelfde bevoegdheid als deze beschreven in het eerste lid.”

Artikel 104

In artikel 56 van deze wet wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt :

„§ 1. Teneinde bij te dragen tot de verbetering van de agrarische structuur en van de landinrichting zoals bedoeld in arti-

kel 1, derde lid, kan de Nationale Landmaatschappij het eigendoms- of gebruiksrecht verwerven van landeigendommen gelegen in de zones die door de Gemeenschapsminister uitdrukkelijk worden aangewezen als vatbaar voor ruilverkaveling.

Artikel 28, § 2, derde lid is eveneens van toepassing op de gronden die door de Nationale Landmaatschappij worden verworven en die door het comité, buiten de bepalingen van artikel 28, § 2, eerste lid voor maatregelen van landinrichting worden aangewend.”

Artikel 105

In deze wet wordt een nieuw artikel 56bis ingevoegd luidend als volgt :

„Artikel 56bis

Binnen het agrarisch gebied zoals bepaald in de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, mag de som van de oppervlakten van de gronden aan te wenden voor de maatregelen tot landinrichting en bekomen door toepassing van artikel 28, § 2, en van artikel 56, niet meer dan twee ten honderd bedragen van de totale oppervlakte van de vroegere kavels. De totale oppervlakte van deze gronden aan te wenden voor de maatregelen van landinrichting mag niet groter zijn dan de totale oppervlakte van de gronden zoals bepaald in artikel 19, 5°.”

Artikel 106

Artikel 57 van deze wet wordt vervangen door wat volgt :

„Artikel 57

De comités kunnen mits zij haar de in artikel 28, § 3 bedoelde opleg toekennen, beschikken over eigendoms- en gebruiksrechten van de goederen die de Nationale Landmaatschappij bezit in het blok.

Teneinde die goederen geheel of gedeeltelijk ter beschikking van het ruilverkavelingscomité te stellen kan de Nationale Landmaatschappij, op elk ogenblik en welke ook de lopende pachtperiode zij, opzegging geven met een opzeggingstermijn van ten minste twee jaar ; de opzegging moet op straffe van niet-bestaan bij ter post aangetekend schrijven of bij gerechtsdeurwaardersexploot worden betekend. De pachter kan die opzegging voor de rechter betwisten binnen de maand na de betekening ervan ; die termijn is voorgeschreven op straffe van niet-ontvankelijkheid.

In afwachting dat de goederen die vrij van gebruik zijn door de Nationale Landmaatschappij, geheel of gedeeltelijker beschikking van het ruilverkavelingscomité worden gesteld, kunnen deze verpacht worden bij overeenkomst die van rechtswege verstrijkt na één jaar doch kan hernieuwd worden ; deze verpachtingen zijn niet onderworpen aan de bepalingen van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling III van het Burgerlijk Wetboek betreffende de pacht.”

Artikel 107

Overgangsbepaling

De ruilverkavelingscomités en de commissies van advies, opgericht of nog op te richten voor reeds in uitvoering gestelde

ruilverkavelingsprojecten, waarvan de definitieve lijsten bedoeld in artikelen 35,36 en 37 nog niet zijn opgesteld, worden aangevuld met het nodige aantal leden overeenkomstig artikel 12, zoals gewijzigd bij artikel 70, en artikel 15, zoals gewijzigd bij artikelen 73 tot 75.

Zij hebben dezelfde bevoegdheden voor de nog lopende werkzaamheden als deze bepaald voor bedoelde comités en commissies van advies in deze wet.”

Artikel 3

In voornoemde wet van 22 juli 1970, zoals gewijzigd bij de wet van 11 augustus 1978, worden in voorkomend geval de woorden „Minister van Landbouw”, „Koning”, „koninklijk besluit”, „Staat” respectievelijk vervangen door de woorden „Gemeenschapsminister”, „Vlaamse Executieve”, „besluit van de Vlaamse Executieve”, „Vlaamse Gewest”.

F. VERBERCKMOES

M. DECOSTER

A. DENYS

O. VAN DEN BROECK
